

عنوان مقاله:

ضبط اموال در حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 24، شماره 87 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ابوالحسن شاکری - دانشگاه مازندران

بهروز قلی زاده - دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

ماهیت ضبط در برخی قوانین که به مجازات بودن آن اشاره دارند و نیز در مواردی هم که نص خاصی در قانون وجود ندارد مجازات تعزیری محسوب می شود. در مواردی که با وجود صدور حکم برائت یا صدور قرار موقوفی تعقیب یا قرار منع تعقیب تصمیم به ضبط مالی گرفته شود، ماهیت ضبط را می توان یک اقدام احتیاطی دانست که غیر از اقدام تامینی است زیرا تصمیم به اقدام تامینی متوقف به جرم و محکومیت مجرم است. هیچ مالی حتی اگر ناشی از جرم یا وسیله ارتکاب جرم باشد یا برای ارتکاب جرم، ساخته یا تهیه شوند، ضبط نخواهد شد مگر اینکه نص خاصی در قانون کیفری مبنی بر ضبط آن مال وجود داشته باشد. در این صورت اگر با فرضی که آن مال از مستثنیات دین هم است ضبط خواهد شد، در غیر این صورت آن مال با تصمیم قاضی دادسرا یا دادگاه معدوم یا مسترد می شود. با این اوصاف مصادره اموال یا ضبط موجب می شود که اموال برای همیشه از مالکیت و تصرف مالک یا متصرف آن خارج و به دولت منتقل شود.

کلمات کلیدی:

اقدام تامینی، دادگاه، ضبط اموال، ماهیت ضبط، مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675300>

